ב"ה
עָלוֹן לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁבָּת פָּרָשַׁת תְּרוּמָה תשפ"ו
גִּלָּיוֹן 342

מַרְבִּין בְּשִׂמְחָה

יֶשְׁנָהּ מִצְוָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקָּדוֹשׁ מִלַּמֵּד שֶׁ"אֵצֶל חֲסִידִים שִׂמְחָה הִיא כְּמוֹ מִצְוָה דְּאוֹרָיְתָא".

בְּמֻיָּחָד נִדְרֶשֶׁת הַשִּׂמְחָה בְּעֵת לִמּוּד הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹות. עַל כָּךְ יֵשׁ צִוּוּי מְיֻחָד: "עִבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה". כָּתוּב בַּתּוֹרָה שֶׁאַחַת הַסִּבּוֹת הָעִקָּרִיּוֹת לַגָּלוּת הִיא חֹסֶר הַשִּׂמְחָה בַּעֲבוֹדַת ה'.

◆

אִם כֵּן, לָמָּה דַּוְקָא בְּחֹדֶשׁ אֲדָר נֶאֱמַר שֶׁ"מַרְבִּין בְּשִׂמְחָה"?

מִלְּבַד הַשִּׂמְחָה הַטִּבְעִית וְהַתְּמִידִית, וּמִלְּבַד הַשִּׂמְחָה בְּשָׁעַת לִמּוּד הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹות, יֵשׁ אֶפְשָׁרוּת לְהַרְבּוֹת אוֹ לְהַמְעִיט בְּשִׂמְחָה – יֵשׁ פְּעֻלּוֹת שֶׁמְּשַׂמְּחוֹת אוֹתָנוּ, וְיֵשׁ כְּאֵלּוּ שֶׁמְּצַעֲרוֹת אוֹתָנוּ.

◆

בְּחֹדֶשׁ אֲדָר יֶשְׁנָהּ מִצְוָה מְיֻחֶדֶת לְהוֹסִיף בַּעֲשִׂיַּת דְּבָרִים מְשַׂמְּחִים: מִשֶּׁנִּכְנַס אֲדָר מַרְבִּין בְּ[פְּעֻלּוֹת שֶׁגּוֹרְמוֹת לְ]שִׂמְחָה!

יֵשׁ מַשֶּׁהוּ טוֹב שֶׁמְּמַלֵּא אוֹתְךָ שִׂמְחָה? קָדִימָה! תַּעֲשֶׂה אוֹתוֹ!

חֹדֶשׁ טוֹב וְשָׂמֵחַ!

על פי הספר 'מרבין בשמחה כל השנה', עמ' 94

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

וְהַעֲמִידוּ תַּלְמִידִים הַרְבֵּה

רַב הַמְלַמֵּד תַּלְמִידִים, לֹא יָכוֹל לְהִסְתַּפֵּק בְּכָךְ שֶׁתַּלְמִידָיו לוֹמְדִים מִמֶּנּוּ תּוֹרָה.

עַל הָרַב לְהַשְׁקִיעַ בְּכָל תַּלְמִיד וּלְחַנְּכוֹ בְּאֹפֶן שֶׁיּוּכַל לַעֲבֹד אֶת ה', לִלְמֹד וּלְלַמֵּד תּוֹרָה גַּם לְאַחַר שֶׁיִּפָּסֵק לִלְמֹד אֶצְלוֹ.

על פי פרקי אבות פרק א', משנה א', וביאורי הרבי

הָעָלוֹן יו"ל ע"י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חֲסִידִי

רַבִּי אַבְרָהָם מֶאסְר (רַ'אַבְנֵי נֶזֶר') | י"ט אֱלוּל (צו) תר"ס

יוֹם אֶחָד חָלָה בְּנוֹ שֶׁל בַּעַל הָ'אַבְנֵי נֶזֶר' וּמַצָּבוֹ הָלַךְ וְהֶחֱמִיר.

הַ'אַבְנֵי נֶזֶר' יָשַׁב בְּחַדְרוֹ וְלָמַד. לְפֶתַע נִכְנְסָה אִשְׁתּוֹ, הָרַבָּנִית, וְצָעֲקָה: "הַיֶּלֶד גּוֹסֵס, וְאַתָּה יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד?!".

הַצַּדִּיק קָם, יָצָא מִן הַחֶדֶר, נִגַּשׁ אֶל מִטַּת הַיֶּלֶד, הִנִּיחַ אֶת יָדוֹ עַל פָּנָיו וְחָזַר לִלְמֹד.

מִיָּד לְאַחַר מִכֵּן, כַּאֲשֶׁר הָרַבִּי עוֹד יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד, הִתְחִיל מַצָּבוֹ שֶׁל הַיֶּלֶד לְהִשְׁתַּפֵּר – עַד שֶׁהוּא הִבְרִיא לַחֲלוּטִין.

אָמַר הַצַּדִּיק: "בֶּאֱמֶת, גַּם אִם הָיִיתִי מַמְשִׁיךְ לִלְמֹד בְּלִי לְהַנִּיחַ אֶת יָדִי עַל הַיֶּלֶד, הָיָה זֶה מוֹעִיל לִרְפוּאָתוֹ, אַךְ מֵאַחַר שֶׁגַּם כָּךְ הָיָה בְּטוּל תּוֹרָה כַּאֲשֶׁר הָרַבָּנִית נִכְנְסָה וְצָעֲקָה – קַמְתִּי וְהִנַּחְתִּי יָדִי עָלָיו...".

> "הֵיֶלֶד גּוֹסֵס, וְאַתָּה יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד?!"

על פי 'זכרונם לברכה'
ליום י"א אדר

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. מָה הַחִדּוּשׁ בַּשִּׂמְחָה שֶׁל חֹדֶשׁ אֲדָר?
2. מָה עוֹשָׂה הַנְּשָׁמָה כַּאֲשֶׁר הִיא נִזְכֶּרֶת שֶׁה' שָׁלַח אוֹתָהּ לָעוֹלָם?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **0565-768-054**, אוֹ לַדּוֹא"ל שֶׁל הָעָלוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **מִשְׁחַק קָפְסָא**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נְכוֹנָה.

הַכּוֹתֵב מְבַקֵּשׁ שֶׁתַּזְכִּירוּ: חַנָּה יְהוּדִית רְבִיבוֹ

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

רוֹצֶה בְּדִיחַת קֶרֶשׁ?
לֵךְ לְנַגָּרִיָּה...

עַד לְאַסִירוּת נֶפֶשׁ

פֶּרֶק י׳

תַּקְצִיר: רַבִּי יוֹסֵף יִצְחָק בֵּרֵר כֵּיצַד יוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ עַל הַשַּׂר, וּמָצָא אִישׁ זָקֵן שֶׁבָּעָבָר לִמֵּד אֶת הַשַּׂר. הָרַבִּי בִּקֵּשׁ מֵהַמּוֹרֶה לְשַׁכְנֵעַ אֶת הַשַּׂר שֶׁיְּבַטֵּל אֶת הַחֹק. הַמּוֹרֶה לֹא הִסְכִּים, אֲבָל חָשַׁב מָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת.

הַמּוֹרֶה חָשַׁב כַּמָּה דַּקּוֹת וְאָז אָמַר: "בִּגְלַל שֶׁאֲנִי לִמַּדְתִּי אֶת הַשַּׂר בִּצְעִירוּתוֹ, יֵשׁ לִי אִשּׁוּר מְיֻחָד לְהִכָּנֵס אֶל מִשְׂרָדָיו בְּכָל זְמַן שֶׁאֶרְצֶה.

"בִּגְלַל שֶׁהִתְרַשַּׁמְתִּי שֶׁאַתָּה אָדָם נָבוֹן, אֲנִי מוּכָן לָתֵת לְךָ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּאִשּׁוּר. אֲבָל תֵּדַע לְךָ שֶׁאִם יִתְפְּסוּ אוֹתְךָ, גּוֹרָל שְׁנֵינוּ יִהְיֶה רַע מְאֹד".

רַבִּי יוֹסֵף יִצְחָק הוֹדָה לַמּוֹרֶה הַזָּקֵן, לָקַח אֶת הָאִשּׁוּר וְיָצָא מִן הַבַּיִת.

◆

לְמָחֳרַת בַּבֹּקֶר יָצָא רַבִּי יוֹסֵף יִצְחָק אֶל מִשְׂרְדֵי הַשַּׂר.

בַּפֶּתַח הִגִּישׁ אֶת הָאִשּׁוּר לַשּׁוֹמֵר, שֶׁהִתְפַּלֵּא מְאֹד לִרְאוֹת יְהוּדִי עָטוּר זָקָן וּפֵאוֹת מַחֲזִיק בְּיָדוֹ אִשּׁוּר כָּזֶה, וְנִכְנַס אֶל תּוֹךְ הַמִּשְׂרָדִים...

הָרַבִּי נִכְנַס אֶל תּוֹךְ הַבִּנְיָן מְלֵא הַמִּסְדְּרוֹנוֹת וְהַחֲדָרִים. בָּרֶגַע הָרִאשׁוֹנִים הוּא לֹא הִצְלִיחַ לְהָבִין לְאָן עָלָיו לָלֶכֶת, וְהֵחֵל לְהִסְתַּבֵּךְ בַּמִּסְדְּרוֹנוֹת.

הָרַבִּי לֹא יָדַע מָה לַעֲשׂוֹת. מִצַּד אֶחָד הוּא פָּחַד לִשְׁאֹל מִישֶׁהוּ, שֶׁמָּא הוּא יִתָּפֵס, וּמִצַּד שֵׁנִי – הוּא חַיָּב לְהַגִּיעַ לְחַדְרוֹ שֶׁל הַשַּׂר!

לְבַסּוֹף הֶחְלִיט הָרַבִּי לִשְׁאֹל אֶת אַחַד הָאֲנָשִׁים שָׁם אֵיךְ מַגִּיעִים לְחַדְרוֹ שֶׁל הַשַּׂר...

הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא אי״ה

מִסְפָּרִים אֲטוֹמִיִּים

355

אָנוּ נִמְצָאִים כְּעֵת בְּחֹדֶשׁ אֲדָר, חֹדֶשׁ הַשִּׂמְחָה.

הַדֶּרֶךְ לִשְׂמֹחַ הִיא לְהִתְרַגֵּל לַחֲשֹׁב תָּמִיד רַק טוֹב. לְמַקֵּד אֶת הַמַּחֲשָׁבָה בִּדְבָרִים מְשַׂמְּחִים שֶׁקּוֹרִים לָנוּ, וְלֹא לְהֵפֶךְ, חָס וְשָׁלוֹם.

וְרֶמֶז: הַמִּלִּים **'בְּשִׂמְחָה'** ו**'מַחֲשָׁבָה'** מֻרְכָּבוֹת מֵאוֹתָן אוֹתִיּוֹת (וְכַמּוּבָן – הַגִּימַטְרִיָּא שֶׁלָּהֶן שָׁוֶה...).

על פי 'מרבין בשמחה כל השנה', עמוד 14

ה' אוהבה צדיקים
הָאַדְמוֹ"ר מִנֶּדְבוֹרְנָא

רַבִּי יַעֲקֹב יְשָׁשכָר בָּער

תַּאֲרִיךְ לֵדָה: כ"ג נִיסָן תר"צ.

תַּאֲרִיךְ פְּטִירָה: ז' אֲדָר תשע"ב.

תּוֹלְדוֹת חַיָּיו: רַבִּי יַעֲקֹב יְשָׁכָר בָּער רוֹזֶנְבּוֹיִם נוֹלַד וְגָדַל בָּעֲיָרָה סִירְט שֶׁבְּרוּסְיָה.

בִּשְׁנַת תש"א גֹּרַשׁ מִסִּירְט יַחַד עִם כָּל הַיְּהוּדִים אֶל מַחֲנוֹת הָעֲבוֹדָה שֶׁל הַנָּאצִים יִמַּח שְׁמָם. כָּל זְמַן שְׁהוּתוֹ בַּמַּחֲנוֹת, הִקְפִּיד מְאֹד שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל שׁוּם מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, עַל אַף שֶׁזֶּה גָּבַל בְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ.

בִּשְׁנַת תש"ד הִשְׁתַּחְרֵר מֵהַמַּחֲנוֹת.

בִּשְׁנַת תש"ו עָלָה לָאָרֶץ וְלָמַד בִּישִׁיבָה בִּירוּשָׁלַיִם.

בִּשְׁנַת תש"ט עָלָה לָאָרֶץ גַּם אָבִיו, רַבִּי חַיִּים מָרְדְּכַי, וְיַחַד הֵם בָּנוּ אֶת יְשִׁיבַת 'מַאֲמַר מָרְדְּכַי'.

בִּשְׁנַת תשי"ז הִתְחַתֵּן וְעָבַר לִבְנֵי בְּרָק.

תְּמוּנָה שֶׁל רַבִּי יַעֲקֹב יְשָׁשכָר בָּער

הַנְּשָׁמָה

מַגִּיעָה מֵהַמָּקוֹם הֶכִי גָּבוֹהַּ, מִתַּחַת לְכִסֵּא הַכָּבוֹד, וְיוֹרֶדֶת עַד לַמָּקוֹם הֶכִי נָמוּךְ, הָעוֹלָם הַגַּשְׁמִי שֶׁלָּנוּ.

כָּאן בָּעוֹלָם הַנְּשָׁמָה לֹא נֶהֱנֵית, בִּגְלַל שֶׁהִיא רְגִילָה לֶהָנוֹת מֵאוֹר ה' וְלִשְׁבֶת תַּחַת כִּסֵּא הַכָּבוֹד.

הַנְּשָׁמָה נִזְכֶּרֶת בְּמְקוֹרָהּ וּמַתְחִילָה לִבְכּוֹת וּלְהִתְגַּעְגֵּעַ. הִיא כָּל כָּךְ מִתְגַּעְגַּעַת לְאוֹר ה', עַד שֶׁהִיא כִּמְעַט יוֹצֵאת מֵהַגּוּף.

כַּאֲשֶׁר הַנְּשָׁמָה נִמְצֵאת עַל פֶּתַח הַגּוּף, בְּדַרְכָּהּ הַחוּצָה, הִיא לְפֶתַע רוֹאָה אֶת ה' עוֹמֵד מוּלָהּ, וְהִיא נִזְכֶּרֶת שֶׁה' מְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם וְאֵין מָקוֹם פָּנוּי מִמֶּנּוּ.

אָז נִזְכֶּרֶת הַנְּשָׁמָה שֶׁה' שָׁלַח אוֹתָהּ לָעוֹלָם כְּדֵי לְגַלּוֹת אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה.

הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה גּוֹרֵם לַנְּשָׁמָה לַחְזֹר אֶל תּוֹךְ הַגּוּף בְּשִׂמְחָה וּלְהַמְשִׁיךְ לַעֲבֹד בָּעוֹלָם כְּדֵי לְגַלּוֹת אֶת ה'.

